

چهارشنبه 16 آبان 1397-28 صفر 1440-7 نوامبر 2018

صدور پیام امام خمینی(ره) در محکومیت کشتار دانش آموزان در 13 آبان توسط رژیم(1357 ش)

صدور پیام امام خمینی(ره) در محکومیت کشتار دانش آموزان در 13 آبان توسط رژیم(1357 ش)
حضرت امام خمینی(ره) به مناسبت کشتار دانش آموزان و دانشجویان مسلمان در سیزدهم آبان ماه 1357 طی پیامی فرمودند: "من از جنایاتی که اخیراً در دانشگاه‌ها با فرزندان اسلام نموده‌اند در سوگم. من از دانشجویان عزیز که در راه اسلام و کشور، فدایی داده‌اند و در مقابل شاه با مشتی گره کرده ایستاده و او را محکوم کرده‌اند، تشکر می‌کنم."
رحلت جانشین پیامبر گرامی اسلام "حضرت محمد (ص)" (11 ق)

پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت محمد(ص) در سن شصت و سه سالگی پس از 23 سال رسالت و نبوت به لقای معبود شتافت. دین اسلام در مکه به کنده پیش می‌رفت و آزار مشرکان مانع رشد اسلام بود اما در مدینه، تحول بزرگی در نشر اسلام حاصل شد و اسلام، تمام جزیره‌العرب را فرا گرفت. هرچند رسول خدا(ص) تلاش فراوانی در حفظ نظم و انضباط دینی مردم انجام دادند ولی پس از رحلت آن بزرگوار، مردم به بزرگترین وصیت حضرتش که پیروی از امیرالمؤمنین(ع) بود، عمل نکردند.

تولد "ماری کوری" کاشف رادیوم و پلوتونیوم در لهستان (1867م) (ر.ک: 4 ژوئیه)

ماری کوری در سال 1867 در لهستان متولد شد. او با حافظه خارق العاده اش به عنوان یک کودک، مردم را شگفت زده می‌کرد و خواندن را وقتی تنها چهار سالش بود، آموخت. پدرش پروفیسور علوم بود و ابزارهایی که در جعبه شیشه‌ای نگهداری می‌کرد، ماری را مجذوب می‌ساخت. ماری رؤیای دانشمند شدن را در سر می‌پروراند، اما می‌دانست که این کار آسان نخواهد بود. وی در سن 18 سالگی، به دلیل فقر خانوادگی، معلم سرخانه شد و به خواهرش برای درس خواندن در پاریس کمک مالی می‌کرد. بعدها خواهرش نیز او را در تحصیل یاری نمود. در آن زمان، در لهستان دانشگاهی برای دختران وجود نداشت. بنابراین، در سال 1891، ماری به دانشگاه سوربن در پاریس رفت. او به قدری فقیر بود که تنها نان و کره می‌خورد و لباسهای کهنه ای را که با خود از Warsaw آورده بود، می‌پوشید. هر روز تا ساعت 10 شب در کتابخانه درس می‌خواند، پس از آن به اتاق سرد کوچکش می‌رفت و تا ساعت 2 یا 3 صبح مطالعه می‌کرد. ماری بعد از 4 سال، با پیر کوری یک فیزیکدان مشهور، در سوربن ازدواج کرد. ماری و پیر به دنبال عناصر جدید گشتند. آنها سنگ معدن اورانیوم را آسیاب کردند، سپس آن را جوشاندند و با اسیدها و سایر مواد شیمیایی مورد آزمایش قرار دادند. سرانجام پس از چهار سال کار سخت و مصرف چندین تن سنگ معدن، یک دهم گرم رادیوم خالص به دست آوردند. بدین ترتیب، آنها نخستین عنصر رادیواکتیو را کشف کرده بودند. در سال 1903، ماری، پیر و یک دانشمند دیگر به نام Henry Becquerel به دلیل کشف رادیوم و مطالعه رادیواکتیویته، جایزه نوبل را در فیزیک از آن خود کردند. ماری کوری اولین زنی بود که جایزه نوبل فیزیک را می‌برد. بعدها او یک جایزه نوبل دیگر هم در شیمی دریافت کرد. در زمان جنگ جهانی اول، ماری بر روی اشعه های X کار می‌کرد. او باور داشت که آنها می‌توانند در درمان بیماریهایی مانند سرطان موثر باشند. وی هیچ گاه از کشفیاتش برای مال اندوزی استفاده نکرد، زیرا معتقد بود که باید به دیگران کمک نمود. بخشی از سخنرانی پییر کوری در مراسم اهدای نوبل «آیا گشایش رموز طبیعت کاری درست است یا خیر؟ آیا بشر آمادگی استفاده از این رموز را دارد؟ اکتشاف نوبل از مواد منفجره ما را به شک می‌اندازد. اینک مواد منفجره در دست جنایتکاران است و باعث جنگ بین دولتها می‌شود. با وجود این، من با نوبل هم عقیده ام که گشایش رموز طبیعت رویهم رفته به نفع بشریت است». گفته های کوری به یاد ماندنی هستند. در این زمان، پییر 44 ساله و ماری 36 ساله بود. با وجود این، بدن هایشان تحلیل رفته و سلامت شان به خطر افتاده بود. 7 سال طول کشید تا ماری دکترایش را بگیرد و بالاخره تز دکترای خود را در سال 1904 نوشت که به نوعی همان مقاله سال 1900 او بود. در سال 1906 پییر درگذشت و در سال 1911 ماری دومین جایزه نوبل را در شیمی دریافت کرد. در این دوران به اندازه کافی معروف شده بود و به همین دلیل، دولت فرانسه پول کافی در اختیارش قرار داد و سرانجام آزمایشگاه مفصلی همچون «نوشداروی پس از مرگ سهراب» به ماری اعطا شد! وی در سال 1934 در آسایشگاه کناره های آلپ، سفر زمینی خود را ترک گفت. تولد "آلبر کامو" نویسنده معروف فرانسوی (1913م)

آلبر کامو نویسنده فرانسوی در هفتم نوامبر 1913م در الجزایر و در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد. کودکی کامو در فقر و تنگ‌دستی گذشت و در میان طبقه کارگر بزرگ شد. وی دوران تحصیل را با نمرات درخشان به پایان رسانید و سپس به تدریس و تحصیلات دانشگاهی نیز پرداخت. کامو چندی بعد به روزنامه‌نگاری و فلسفه علاقه‌مند شد و عشق فراوانی به درام و درام‌نویسی پیدا کرد. از این‌رو در یک گروه نمایشی سیار مشغول به کار شد و در ایفای نقش‌های کلاسیک شرکت جست. سپس، خود گروهی نمایشی تشکیل داد و آثار متعددی را آماده نمایش نمود. هرچند کامو در دوران تحصیل مبتلا به مرض سل شده بود، ولی مطالعه و نویسندگی را رها نکرد و پایان

نامه دکترای خود را در رشته مسیحیت و اعتقاد یونانی به رشته تحریر درآورد. وی سفرهایی به ایتالیا، استرالیا و چکسلواکی نمود و چندین اثر بزرگ نگاشت. کامو در سال 1940م به پاریس رفت و نشریه کومبا را که از انتشارات نهضت زیرزمینی مقاومت ملی فرانسه در برابر نازی‌ها بود تأسیس کرد و چندی نگذشت که همین روزنامه، ارگان رسمی و اساس نهضت مقاومت ملی شد. وی پس از جنگ جهانی دوم، نویسندگی را ادامه داد و با نگارش کتاب معروف طاعون به شهرت دست یافت و در سال 1957م موفق به اخذ جایزه ادبی نوبل شد. طاعون، رمزی است برای فرانسه اشغال شده از طرف آلمان و رمزی است برای وضع بشر به طور کلی. آلبر کامو، به عنوان یکی از صاحب‌نظران بزرگ قرن بیستم میلادی به شمار می‌رود و آثار و شخصیت او، نماینده اختلافات بزرگ این قرن است که تمدن جهان غرب را متزلزل ساخته است. کامو در جست‌وجوی یک عقیده فلسفی یا دینی نبود، بلکه در جست‌وجوی یک راه زندگی بود که در آن، منطق دل و احساس، با منطق اندیشه و تفکر مورد احترام قرار گیرد و حدودی که واقعیت بر افراد تحمیل کرده است، در نظر گرفته شود. به همین جهت، کامو یک اگزیستانسیالیست خوشبین است که بر اصالت وجود و انسان‌گرایی عقیده دارد و درصدد پیدا کردن اخلاقی است که بر پایه همبستگی و سعادت و عشق باشد. کامو را هم‌چنین از مردان مبارز و در عین حال پوچ‌اندیش زمان خود دانسته‌اند که مدت‌ها با نیش قلم خود، با دیکتاتوری‌های زمان به مبارزه پرداخت. کامو در عین حال که در مجاورت نزدیک امور واقعی و جاری کشورش به سر می‌برد، پا را از وقایع فراتر می‌نهد تا به مسائل واقعی‌تر و والاتر دست یابد. شیوه بیان کامو به شیوه نگارش باب روز بستگی ندارد و از فصاحت و سادگی سبک کلاسیک برخوردار است. از کامو آثار متعددی بر جای مانده که سوء تفاهم، حکومت نظامی، درست‌کاران، پشت و رو، جشن‌ها و بیگانه از جمله نمایش‌نامه‌ها و آثار ادبی او می‌باشند. آلبر کامو سرانجام در چهارم ژانویه 1960م بر اثر برخورد اتومبیلش به درخت در چهل و هفت سالگی درگذشت.